

USNESENÍ

Krajský soud v Brně rozhodl v neveřejném zasedání, konaném dne 13. května 2020, o odvolání **obžalovaného J. R.**, narozeného XXXX ve XXXX, trvale bytem BXXXX, proti rozsudku Městského soudu v Brně ze dne 11. 2. 2020 č. j. 6 T 183/2019-55

takto:

Podle § 257 odstavec 1 trestního řádu se napadený rozsudek **zrušuje** v celém rozsahu.

Podle § 257 odstavec 1 písmeno d) trestního řádu za použití § 307 odstavec 1, 2 trestního řádu se **nově rozhoduje** tak, že se trestní stíhání obžalovaného pro skutek přečinu ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odstavec 1 trestního zákoníku, kterého se dopustil tak, že

- dne 28. 10. 2019 kolem 16:25 hodin řídil v Brně nejméně po ulici XXXX ve směru jízdy od křižovatky s ulicí XXXX, a to po předchozím vědomém požití návykových látek, osobní motorové vozidlo tov. zn. Škoda XXXX, XXXX, reg. zn. XXXX, přičemž při kontrole hlídkou Policie ČR vykazoval známky ovlivnění po požití omamných a psychotropních látek (zarudlé oči, suché rty apod.), v důsledku čehož u něj byl proveden kontrolní test na přítomnost omamných látek přístrojem DrugWipe 5S, kterým u něj byl zjištěn pozitivní záchyt cannabinoidů ve slinách, když následným vyšetřením jeho krve (odebrané téhož dne v 17:18 hodin) byla zjištěna hladina 10 ng/ml tetrahydrokanabinolu (tj. návykové látky, která je dle zákona č. 167/1998 Sb. a přílohy č. 4 nařízení vlády č. 463/2013 Sb. zařazena do seznamu psychotropních látek), v důsledku čehož se jako řidič nacházel pod aktuálním vlivem této návykové látky a nebyl tak schopen vozidlo bezpečně řídit,

podmíněně zastavuje.

Podle § 307 odstavec 2 písmeno a), b), odstavec 3 trestního řádu se obžalovanému **stanoví** zkušební doba podmíněného zastavení trestního stíhání v trvání

18 (osmnácti) měsíců,

a to za současného uložení povinnosti zdržet se během zkušební doby činnosti, spočívající v řízení motorových vozidel, a složení peněžité částky ve výši 25 000 Kč, určenou státu na peněžitou pomoc obětem trestné činnosti.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem byl obžalovaný uznán vinným ze spáchání přečinu ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 trestního zákoníku (dále jen „tr. zák.“), kterého se dle skutkových zjištění soudu I. stupně dopustil tak, že,
  - dne 28. 10. 2019 v době okolo 16:25 hodin v Brně, po předchozím vědomém požití návykových látek, řídil nejméně po ulici XXXX, ve směru jízdy od křižovatky s ulicí XXXX, osobní motorové vozidlo tovární značky XXXX, RZ: XXXX, přičemž byl kontrolován hlídkou Policie ČR a jelikož vykazoval známky ovlivnění požitím omamných a psychotropních látek (zarudlé oči, suché rty), byl u něj proveden kontrolní test na přítomnost omamných látek přístrojem DrugWipe 5S, kterým u něj byl zjištěn pozitivní záchyt cannabinoidů ve slinách, přičemž následným vyšetřením krve odebrané téhož dne v 17:18 hodin byla u něj zjištěna hladina 10 ng/ml THC, kdy s takovou hladinou je řidič již pod aktuálním vlivem drogy a není schopen vozidlo bezpečně řídit;přičemž THC je látka zařazená podle zákona č. 167/1998 Sb., ve znění zákona č. 273/2013 Sb., do seznamu č. 4 psychotropních látek dle nařízení vlády ČR o seznamech návykových látek č. 463/2013 Sb.
2. Za toto jednání byl obžalovanému podle § 274 odst. 1 tr. zák., § 67 odst. 1 a § 68 odst. 1, 2 tr. zák. uložen peněžitý trest ve výši 100 denních sazeb, kdy výše jedné sazby se stanoví na částku 250 Kč (tedy celkem 25 000 Kč). Pro případ, že obžalovaný peněžitý trest ve stanovené lhůtě nevykoná, byl podle § 69 odst. 1 tr. zák. stanoven náhradní trest odnětí svobody v trvání 5 měsíců. Zároveň byl obžalovanému podle 73 odst. 1 tr. zák. uložen i trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel, na dobu 18 měsíců.
3. Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný prostřednictvím svého obhájce řádně a včas odvolání, když napadá všechny jeho výroky. Namítá, že dle výpovědí obou policistů, svědků M. S. a M. H., se jednalo o běžnou silniční kontrolu, při které tento nejevil žádné známky ovlivnění alkoholem či omamnými látkami. Průběh jeho jízdy před kontrolou byl v pořádku. Dle vyjádření lékařky pak obžalovaný při vyšetření nejevil žádné známky podezření na užití návykové látky. Ačkoliv znaleckým posudkem Mgr. A. B., Ph.D. byla v krevním séru obžalovaného zjištěna přítomnost THC ve výši 10,0 ng/ml, tak subjektivní posouzení vlivu drogy na osobu je záležitostí specialistů – znalce z oboru psychiatrie. Navíc zjištěná hladina THC v krvi je na horní hranici běžně uváděného rozhraní (2 – 10 ng/ml) pro posouzení jednání jako přestupek dle § 125c/1b) zákona č. 361/2000 Sb. Vzhledem k výše uvedenému tudíž obžalovaný navrhuje, aby odvolací napadený rozsudek zrušil a věc buď postoupil dle § 157/1b) tr. řádu příslušnému orgánu k projednání

přestupku, nebo věc vrátil soudu I. stupně postupem dle § 259 odst. 1 tr. řádu k dalšímu dokazování (znalecký posudek z oboru psychiatrie).

4. V průběhu odvolacího řízení zaslal obžalovaný dne 29. 4. 2020 k odvolacímu soudu žádost o podmíněně zastavení jeho trestního stíhání ve smyslu § 307 odst. 2 tr. řádu, kdy poukazuje na svoji dosavadní trestní bezúhonnost, okolnosti případu, i tu skutečnost, že se ke spáchání skutku doznal. Náhrada škody ani vydání bezdůvodného obohacení nemají v jeho případě žádného opodstatnění. Je připraven se zavázat k tomu, že se během zkušební doby v délce 12 měsíců zdrží činnosti spočívající v řízení motorových vozidel a současně složí na účet soudu peněžitou částku určenou na peněžitou pomoc obětem trestné činnosti ve výši 25 000 Kč.
5. Odvolací soud v souladu s ustanovením § 254 odst. 1 tr. řádu přezkoumal zákonitost a odůvodněnost oddělitelných výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, jakož i správnost postupu řízení, které mu předcházelo. Dospěl přitom k závěru, že řízení před soudem I. stupně nevykazuje žádné podstatné vady, když byla zachována a dodržena veškerá ustanovení trestního řádu, zabezpečující právo na obhajobu a řádné objasnění věci. Rovněž tak odvolací soud naznal, že postupem nalézacího soudu nedošlo k porušení práva na spravedlivý proces.
6. Soud I. stupně provedl dostatečné dokazování v souladu s ustanovením § 2 odst. 5 tr. řádu, kdy na základě těchto důkazů byl zjištěn skutkový stav věci, o kterém nemá odvolací soud žádné pochybnosti. Provedené důkazy nalézací soud také řádně zhodnotil, a to dle § 2 odst. 6 tr. řádu. Samotné odvolání obžalovaného obsahuje toliko námitku k naplnění subjektivní stránky žalovaného přečinu s požadavkem na vypracování znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie. V tomto směru je však zapotřebí odkázat na stanovisko znaleckého ústavu Psychiatrické nemocnice Bohnice (obsažené v ústavním znaleckém posudku ze dne 20. 6. 2019), dle něhož je „psychiatrické vyšetření posuzované osoby pro učinění závěru o stavu jeho ovlivnění návykovou látkou nadbytečné, když je nutno vycházet výhradně ze zjištěné hladiny drogy (návykové látky) v krvi a tuto porovnat s hranicí, při které průměrný člověk není schopen bezpečně řídit motorové vozidlo (jako je tomu obdobně u řidičů s 1 promilí alkoholu v krvi). Závěry psychiatrického posudku totiž nemohou být založeny na subjektivním tvrzení posuzované osoby ohledně toho, zda požil drogu, v jakém byl stavu při řízení motorového vozidla apod., když ani žádná z anamnestických otázek nemůže mít žádný vliv na výsledky objektivně zjištěné hladiny návykové látky v krvi“. Ze závěrů tohoto znaleckého ústavu pak jednoznačně vyplývá, že „pokud lze vůbec zpětně hodnotit ovlivnění řidiče návykovou látkou, tak jediné z naměřené hladiny drogy (stejně jako je tomu u alkoholu)“. V tomto směru je třeba v daném případě zároveň uvést, že objektivně prokázané množství tetrahydrokanabinolu (THC) v krevním séru obžalovaného (10,0 ng/ml) pak dosahuje hranice, která je z medicinského hlediska považována za hranici, při níž již dochází k podstatně negativnímu ovlivnění řídicích schopností (tj. ke stavu vylučujícímu způsobilost řídit motorové vozidlo). Za tohoto stavu tudíž odvolací soud považuje případné znalecké zkoumání z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie za zcela nadbytečné.
7. Po prostudování spisového materiálu je třeba konstatovat, že ačkoliv postup soudu I. stupně byl zákonný, tak s ohledem na dodatečně učiněný návrh obžalovaného se odvolací soud zabýval i možnostmi použití institutu podmíněného zastavení trestního stíhání ve smyslu ustanovení § 307 tr. řádu (coby odklonu od standardního řízení). V této souvislosti je nutno uvést, že obžalovaný se ke spáchání žalované trestné činnosti jak ve zkráceném přípravném řízení, tak nakonec i v řízení před odvolacím soudem, doznal, když mj. zasahujícím policistům uvedl, že „dne 28. 10. 2019 ve 14 hod užil jednu tzv. skleněnku marihuany“. Jeho jednání, kdy následně za necelé 3 hodiny přistoupil k řízení motorového vozidla, pak nelze z trestněprávního hlediska rozhodně akceptovat. Byť hladina THC (tj. návykové látky, která je dle zákona č. 167/1998 Sb. a přílohy č. 4 nařízení vlády č. 463/2013 Sb. zařazena do seznamu psychotropních látek) v jeho krvi dosáhla „pouze“ arbitrárně stanovenou hranici 10 ng/ml, od které se v současné době dle ustálené justiční praxe dovozuje trestní odpovědnost řidičů ve smyslu vyloučení jejich způsobilosti k řízení motorových vozidel, tak je nutno i dle názoru odvolacího soudu konstatovat, že obžalovaný svým jednáním

jednoznačně naplnil po objektivní i subjektivní stránce skutkovou podstatu žalovaného přečinu ohrožení pod vlivem návykové látky dle § 274 odst. 1 tr. zák. V kontextu daného případu však nelze přehlédnout, že obžalovaný je osobou doposud soudně bezúhonnou, požívající v místě bydliště dobré pověsti, když nemá ani žádný záznam v evidenci přestupků. Z jeho evidenční karty řidiče se podává, že řidičské oprávnění vlastní od XXXX 1998, přičemž zde má 3 záznamy. Doposud mu však nebyla uložena sankce zákazu řízení motorových vozidel a rovněž nedosáhl ani přestupkově postižitelné hranice 12 bodů. Z výše uvedeného lze dovodit, že se v daném případě jednalo ze strany obžalovaného zřejmě pouze o mimořádné vybočení z jinak spořádaného a slušného chování (coby účastníka silničního provozu).

8. Za daného stavu tak dospěl odvolací soud k závěru, že napadeným rozsudkem byla v daném případě upřednostněna tvrdost zákona, když s ohledem na osobu obžalovaného, jeho přístup k věci a patričnou pokoru, jakož i samotné okolnosti případu a zejména pak dosavadní trestní bezúhonnost obžalovaného, lze požadavku obžalovaného na postup soudu dle § 307 tr. řádu výjimečně vyhovět, avšak za současného přijetí či uložení zpřísněných opatření. Takové rozhodnutí je možno dle názoru odvolacího soudu považovat z hlediska potřebné nápravy obžalovaného za dostačující, když daný postup není dosavadní judikaturou v případě spáchaného přečinu dle § 274 odst. 1 tr. zák. ani vyloučen (viz rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 4 Tdo 6/2015 ze dne 14. 4. 2015). S přihlédnutím na shora uvedené údaje je pak zřejmé, že došlo k řádnému naplnění zákonné podmínky ustanovení § 307 odst. 1 písm. a) tr. řádu (neboť obžalovaný se k trestné činnosti plně doznal). Splnění dalších podmínek dle § 307 odst. 1 písm. b) a c) tr. zák. není třeba vyžadovat, neboť žalovanou trestnou činností obžalovaného nebyla nikomu způsobena žádná škoda, nedošlo při ní ani k žádnému bezdůvodnému obohacení, přičemž obžalovaný tímto svým jednáním nezískal a ani se nesnažil zikat majetkový prospěch (jak nalézací soud v případě uložení peněžitého trestu ve smyslu použitého ustanovení § 67 odst. 1 tr. zák. nesprávně dovozuje). Dále je nutno podotknout, že obžalovaný na základě výzvy odvolacího soudu složil dne 7. 5. 2020 na účet Městského soudu v Brně peněžitou částku ve výši 25 000 Kč, určenou na pomoc obětem trestné činnosti. Zároveň se pak při veřejném zasedání odvolacího soudu zavázal k tomu, že po dobu případně stanovené zkušební doby podmíněného zastavení trestního stíhání v trvání 18 měsíců se zdrží řízení motorových vozidel. Dle názoru odvolacího soudu tak bude za současného stavu věci z hlediska naplnění účelu „trestu“ (v rámci institutu podmíněného zastavení trestního stíhání) vhodnější a pro společnost i prospěšnější, aby v případě obžalovaného byl použit postup dle § 307 odst. 2 písm. a), b) tr. řádu. Za adekvátní a zcela přiměřenou pak lze shledávat délku zkušební doby podmíněného zastavení trestního stíhání v trvání 18 měsíců (když dle § 307 odst. 3 tr. řádu je její výměra v případě rozhodnutí podle odst. 2 dána sazbou od 6 měsíců do 5 let).
9. Vzhledem k výše uvedenému tak odvolací soud v souladu s ustanovením § 257 odst. 1 písm. d) tr. řádu zrušil napadený rozsudek v celém rozsahu, když poté sám podle § 307 odst. 1, 2 tr. řádu s odkazem na § 307 odst. 2 písm. a), b), odst. 3 tr. řádu nově rozhodl o podmíněném zastavení trestního stíhání obžalovaného se stanovením zkušební doby v trvání 18 měsíců, a to za současného zavázání se obžalovaného k tomu, že se během zkušební doby zdrží řízení motorových vozidel, a akceptování již složené peněžité částky ve výši 25 000 Kč, určenou státu na peněžitou pomoc obětem trestné činnosti. Obžalovaný se tak bude muset v této zkušební době vyvarovat jakékoliv trestné, jakož i přestupkové činnosti (včetně řízení motorového vozidla), neboť v opačném případě může soud kdykoliv (a to i na návrh či podnět státního zástupce) rozhodnout o pokračování v jeho trestním stíhání ve smyslu ustanovení § 308 odst. 1 tr. řádu.
10. S ohledem na předmětné rozhodnutí odvolacího soudu obžalovaný pozbyl dnem 13. 5. 2020 řidičské oprávnění, když ve smyslu ustanovení § 94a odst. 1, 2 zákona č. 361/2000 Sb. je povinen ve lhůtě do 5 pracovních dnů (od doručení tohoto usnesení) odevzdat příslušnému správnímu orgánu (Magistrátu města Brna, odboru dopravněsprávních činností) svůj řidičský průkaz. V opačném případě by se dopustil přestupku dle § 125c odst. 4 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb.,

když by se tak zároveň vystavil mj. i nebezpečí rozhodnutí soudu o pokračování v jeho trestním stíhání.

Poučení o opravných prostředcích:

Proti tomuto rozhodnutí není řádný opravný prostředek přípustný, takže **rozhodnutí nabylo právní moci a je vykonatelné** (§ 139 odst. 1 písm. a), b)cc), § 140 odst. 1 trestního řádu).

Lze však proti němu **podat dovolání** (§ 265a odst. 1, 2 trestního řádu).

Dovolání mohou podat (§ 265d odst. 1 trestního řádu)

- nejvyšší státní zástupce, který je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch či v neprospěch obviněného (§ 265d odst. 1 písm. a), § 265f odst. 1 trestního řádu).
- obviněný pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 trestního řádu).
- je-li obviněný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obviněného za něho v jeho prospěch dovolání podat též zákonný zástupce i jeho obhájce.

Dovolání se podává u soudu, který rozhodl v I. stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje (§ 265e odst. 1 trestního řádu).

O dovolání **rozhoduje Nejvyšší soud České republiky** (§ 265c trestního řádu).

V dovolání, kromě obecných náležitostí uvedených v § 59 odst. 3 trestního řádu, **musí být uvedeno** (§ 265f odst. 1 trestního řádu)

- proti kterému rozhodnutí dovolání směřuje,
- který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je napadán,
- čeho se dovolatel domáhá,
- konkrétní návrh na rozhodnutí dovolacího soudu,
- odkaz na zákonná ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) - l), nebo § 265b odst. 2 trestního řádu, o které se dovolání opírá.

Rozsah a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 2 trestního řádu).

Kdo podal **zcela bezvýsledně dovolání**, je povinen státu nahradit náklady řízení o tomto návrhu, a to paušální částkou, kterou stanoví ministerstvo spravedlnosti obecně závazným právním předpisem (§ 153 odst. 1 trestního řádu). Paušální částka nákladů v řízení o zcela bezvýsledně podaném dovolání činí **10 000 Kč** (§ 3a vyhlášky č. 312/1995 Sb.).

Brno, 13. května 2020

JUDr. Josef Teplý v. r.
předseda senátu